

og det ærede Medlem vil ogsaa forstaa, at dette Lovforslags Gennemførelse muligvis kan komme til at hjælpe dem, idet denne Hjælpe- og Garantikasse vil komme til at føre Forhandlinger med tyske Livsforsikringsselskaber; ogsaa af denne Grund ønsker man dette Lovforslag snarest muligt gennemført. Der er Vanskeligheder ved disse Forhandlinger, men nogen Indvirkning kan ogsaa danske Ønsker og Interesser have, fordi selvfølgelig tyske Livsforsikringsselskaber ønsker at komme til at staa saa smukt som muligt i hele Verdens Øjne, ikke mindst i Danmarks. Nu er det en bekendt Sag, at det ved gentagne Domme, saa vidt jeg ved ved Højesteretten i Leipzig, er fastslaaet, at Mark *i visse Tilfælde* gælder det, som de gjaldt tidligere, i alt Fald ikke uden videre kan annulleres som intet værd. Det er et meget stort og vanskeligt indre tysk Spørgsmaal, men det er mig bekendt, at der er faldet Domme i den Retning, og at der som Følge deraf eller i alt Fald i Sammenhæng dermed ved det tredje Nødsforordningsdekret er indrettet noget, man kalder „Aufwertungsgesetz“, som gaar ud paa, at Markfordringer efterhaanden skal kunne stige indtil 15 pCt. i 1932. Alt dette vedrører ikke direkte dette Forslag, men under de Forhandlinger, som denne Hjælpekasse i visse Tilfælde vil komme til at føre med tyske Selskaber, kan det spille en Rolle, saaledes at de Interesser, som det ærede Medlem Hr. Nissen gør sig til Talsmand for her, ikke vil blive daarligere stillet ved dette Lovforslags Gennemførelse, end hvis det ikke gennemføres, de vil blive bedre stillet.

Derfor tror jeg ikke, man i Sammenhæng med dette Lovforslag bør rejse et helt andet Spørgsmaal — det er kaldt et Valutareguleringsspørgsmaal, men jeg skal ikke komme ind paa en Strid om Ord, for det ærede Medlem Hr. Nissen ved jo meget godt, hvad jeg forstaaer derved —, et Spørgsmaal, der kun kan skabe Vanskeligheder for eller rettere sagt umuliggøre Gennemførelsen af Lovforslaget. For det er et Tilbud, der her foreligger fra danske Forsikringsselskaber, og de vil naturligvis ikke være med til at paatage sig en anden Opgave, en Opgave, der ligger helt udenfor deres Omraade, idet det er en Samfunds- og en Statsopgave, som,

hvis den skal tages op, maa løses direkte af Staten og Samfundet. Derfor vil jeg advare imod at bringe dette Spørgsmaal ind her — skal det rejses, maa det rejses paa anden Maade —, thi de Interesser, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, vil dog være bedre tjent med dette Forslags Gennemførelse end med, at det falder bort.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at jeg under de Forhandlinger, der er gaaet forud for Lovforslagets Fremsættelse, har udtalt mig netop saadan, som det ærede Medlem ønskede, at jeg her offentligt skulde udtale mig. Jeg har altsaa let ved at gentage det. Jeg har sagt noget lignende som — og det, jeg her siger, vil jeg altsaa staa ved; det vil blive Rettensoren for Socialministeriets Praksis, saa længe jeg indtager Stillingen som Leder deraf —, at jeg ikke vil billige en Overtagelse, saafremt de forsikrede ikke ønsker det og kan faa væsentlig lige saa gunstige Betingelser uden en Overtagelse. Dette har jeg erklæret til alle Sider, og det vil blive Regelen for Socialministeriets Handlemaade i denne Sag. Jeg tror, at det netop falder sammen med de Ønsker, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort sig til Talsmand for.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Christmas Møller: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikrings Deltagelse i en Garanti- og Hjælpekasse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 173).